

Arrest

nr. 76 115 van 28 februari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 25 november 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 oktober 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. DE PONTIERE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 29 januari 2009 werd een aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, in functie van de zieke zus, mevrouw D. Z. De aanvraag 9bis werd op 29 augustus 2011 ontvankelijk, doch ongegrond beoordeeld. Verzoekster werd op 8 september 2011 in kennis gesteld van deze beslissing. De aanvraag 9ter werd op 28 oktober 2011 ongegrond beoordeeld, bij gebreke aan recente medische informatie. Deze beslissing werd verzoekster op 15 november 2011 ter kennis gebracht. Het betreft de bestreden beslissing.

“In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door

onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 17.02.2009, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

De aangehaalde medische problematiek wordt niet aanvaard als grond tot het bekomen van een verblijfsmachtiging in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980.

Er werden medische attesten voorgelegd met betrekking tot de medische problematiek van [D.Z.]. De arts-attaché komt tot het volgende besluit in zijn medisch verslag van 27.10.2011 (zie gesloten omslag in bijlage): "Samenvattend kunnen we zeggen dat de onvolledigheid van de overgemaakte medische informatie niet toelaat het risico in de zin van 9ter te bevestigen. De afwezigheid van recente medische informatie laat niet toe de noodzaak van een behandeling in te schatten, noch de beschikbaarheid ervan te beoordelen in het land van oorsprong of verblijf van de betrokkene."

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Schending van de artikelen 9ter en 62 van de Wet van 15 december 1980 op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 3 en 15 van het Verdrag van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950, goedgekeurd door de Wet van 13 mei 1955 en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel; Doordat, De beslissing als volgt werd gemotiveerd: (...)Terwijl, Blijkt dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken vaststelt; "Uit een studie van dit dossier blijkt dat deze 17-jarige vrouw uit Rusland lijdt aan een ernstige vorm van astma bronchiale. We kunnen deze weerhouden als een ernstige aandoening." Dat ondanks deze vaststelling, de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken evenwel niet overgaat tot het onderzoeken van de ernstig zieke, noch wordt aan moeder gevraagd recente medische attesten op te sturen; Dat omdat de medische attesten 3 jaar oud zijn, er beslist wordt dat het verzoek niet gegrond is; Dat een dergelijke motivering strijdig is met de in het middel aangeduide wetsbepalingen en met de zorgvuldigheidsplicht van de administratie (CCE, nr. 40475, 19/3/2010); Dat het strijdig is met de in het middel aangeduide wetteksten en principes enerzijds vast te stellen dat de minderjarige ernstig ziek is en anderzijds haar toch elk verblijf te weigeren en te motiveren in strijd met hetgeen de arts neerschrijft, dat de betrokkene niet lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit;"

2.2. De ambtenaar-geneesheer oordeelde in zijn advies van 21 oktober 2011 dat mevrouw D. Z. lijdt aan een ernstige vorm van astma bronchiale, "hetgeen weerhouden kan worden als een ernstige aandoening". De ambtenaar-geneesheer besluit verder:

"We merken op dat de laatste gegevens dateren van > 3,5 jaar geleden en nadien hebben we van de betrokkene geen aanvullende medische gegevens meer ontvangen m.b.t. de verdere evolutie van deze aandoening waaruit zou blijken dat ze ondertussen een specialist (pneumoloog) raadpleegde en/of dat zij nog steeds regelmatige behandeling/opvolging hiervoor krijgt. Samenvattend kunnen we zeggen dat de onvolledigheid van de overgemaakte medische informatie niet toelaat het risico in de zin van 9ter te bevestigen. De afwezigheid van recente medische informatie laat niet toe de noodzaak van een behandeling in te schatten, noch de beschikbaarheid ervan te beoordelen in het land van oorsprong of verblijf van betrokkene."

Uit het advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt dat uit een medisch attest van 17 april 2008 kan afgeleid worden dat D. Z. lijdt aan astma bronchiale, hetgeen weerhouden kan worden als een ernstige aandoening. Het is echter niet kennelijk onredelijk dat de ambtenaar-geneesheer oordeelde dat op basis van dit attest, dat dateert van 3,5 jaar geleden, een ernstige evaluatie van het risico in de zin van artikel 9ter van de vreemdelingenwet niet mogelijk is. Het risico in de zin van artikel 9ter kan derhalve niet bevestigd worden.

Het komt de vreemdeling toe zijn medisch dossier aan te vullen. Uit de tekst van artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt dat het de aanvrager toekomt zijn verzoek te onderbouwen, door naast het medisch getuigschrift, ieder nuttig gegeven omtrent zijn ziekte over te maken, te weten, overeenkomstig alinea 1 van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, om te bewijzen dat hij lijdt aan een ziekte en dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. Op basis daarvan verschaft de ambtenaar-geneesheer daaromtrent "een advies". Hij kan zo nodig *"de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen"* doch is hiertoe niet verplicht.

Gelet op voorgaande is het niet kennelijk onredelijk dat de bestreden beslissing concludeert dat er geen bewijs is dat een terugkeer naar het land van herkomst een inbreuk uitmaakt op artikel 3 EVRM of op de Europese Richtlijn 2004/83/EG.

Wat de schending van artikel 3 van het E.V.R.M. betreft, moet verzoekster doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Zij moet deze beweringen staven met een begin van bewijs. Zij moet concrete, op haar persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het E.V.R.M. Een eventualiteit dat artikel 3 van het E.V.R.M. kan worden geschonden volstaat op zich niet (R.v.St., nr. 105.233 van 27 maart 2002; R.v.St., nr. 105.262 van 28 maart 2002; R.v.St., nr. 104.674 van 14 maart 2002; R.v.St., nr. 120.961 van 25 juni 2003; R.v.St., nr. 123.977 van 8 oktober 2003). Verzoekster maakt met haar betoog niet aannemelijk dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing artikel 3 en 15 van het E.V.R.M. heeft miskend. Verzoekster brengt bovendien geen concrete gegevens bij waaruit blijkt dat er na het nemen van de bestreden beslissing nieuwe elementen zijn ontstaan die een schending van artikel 3 van het E.V.R.M. aannemelijk maken.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC